

[Statsministeren]

ver i stedet for at prøve at få indflydelse på beslutningerne.

Hr. Svend Auken sagde også i sin ordførelse, at han fandt åbningstalen stærkt ideologisk. Det er jo lidt af en smagssag. Jeg vil da godt afsløre, at vi ærlig talt selv synes, vi har udtrykt os uhyre moderat, og det har vi tilstræbt. Vi bruger ikke fine ideologiske systemudtryk i talen. Vi har tilstræbt en moderat formulering, fordi vi gerne ville invitere folketinget til et samarbejde, og vi har jo ikke selv et flertal. Jeg synes ikke, det er rigtigt, når hr. Svend Auken siger, at vi har forherliget alt privat og ligesom undsaet alt offentligt. Slet ikke. Vi er partier i firkløveret, som fuldt anerkender den store betydning af, at vi har en velfungerende offentlig sektor og service, for det betyder alverden for vore private arbejdspladser; det ved vi da godt alle sammen.

Men er det sådan, at socialdemokratiet slet ikke vil se i øjnene, selv ikke nu, at der ligger et problem for os alle i, at medens den offentlige sektor for 10 år siden beskæftigede ca. 20 pct. af arbejdsstyrken i Danmark, er det nu en hel del mere end 30 pct. af arbejdsstyrken? Er det noget, socialdemokratiet slet ikke kan se giver os et problem, navnlig i en periode, hvor det er lidt svært at fastholde den gamle, dejlige vækst på 10-12 pct. om året? Jeg kender i hvert fald nogle socialdemokrater, som er optaget af problemet, og det takker jeg for, og den ene af dem hun sidder dér på første række.

Så siger hr. Svend Auken også, at regeringen afviser al tale om social genopretning og siger f.eks., at vi slet ikke vil gøre noget for børnefamilierne. Det er forkert. Jeg vil gerne oplyse – det er ikke, fordi det er en hemmelighed, men jeg vil så gerne bekræfte – at socialministeren er i færd med at analysere det begreb, som hedder varig hjælp, og socialministeren vender tilbage til dette spørgsmål om kort tid på grundlag af de erfaringer, vi har indhøstet efter gennemførelsen af de nye regler.

Børnefamilierne – tror man ikke, at regeringspartierne er optaget af børnefamilierne situation? Prøv bare at spørge kristeligt folkeparti eller CD eller venstre eller det konservative folkeparti. Vist er vi da optaget af det problem. Det var også baggrunden for, at regeringen vil komme med forslag om forhøjede fripladsgrænser i børneinstitutionerne

med forbedringer helt op til et indkomstniveau på 110.000 kr. Det er også baggrunden for, at regeringen vil komme med forslag om mindre forældrebetaling for så vidt angår de 0-3 årige.

Vi har altså i det hele taget den holdning – og det er andre så uenige med os i – at vi synes, at de, der er dårligst stillede, skal betale lidt mere, og at de, der er velstillede, skal betale lidt mere. (*Muntherhed*)... Sagde jeg det forkert? Ja men så er jeg glad for, at det giver anledning til, at salen vågner op. Vi har den holdning – og det har vi også i en række andre sammenhænge – at de, der er dårligst stillede, skal have det billigere, og de, der er velstillede, skal betale lidt mere. Det synes vi i en krisetid er et meget fornuftigt princip, men vi har forstået, der er mange, der er uenige med os. Lad os nu snakke om alt det, når lovforslagene kommer frem og kommer til behandling her i salen og fremfor alt i udvalgene.

Men når vi nu taler om børnefamilierne, taler vi så mon ikke også om en gruppe, hvor forældrene er meget optaget af den samlede økonomiske situation? Jeg tror det. Jeg tror, der er mange børnefamilier, som ser fremtiden i møde med en del uro, hvis gælden, som jo den kommende generation skal betale en dag, bare fortsat skulle vokse og vokse. Derfor tror jeg også, at børnefamilierne er klar over, at der i disse skrappe tider er en grænse for, hvor meget man kan bede det offentlige om at klare.

Men her møder vi hovedproblemet: statens renteudgifter, som nu er i samme størrelsesorden som statens sociale udgifter. Det var det, der lå til os efter nogle års socialdemokratisk ledelse – den helt dominerende faktor for vore offentlige udgifter er, at vi nu skal betale lige så meget i renter af den gamle gæld, som vi bruger på sociale udgifter. Man kan også sige det på en anden måde: ca. tre fjerdedele af det, vi alle 5 millioner i landet betaler i personskat til staten, bruger vi nu til bare at betale renter. Hvis den forrige regerings økonomiske politik var fortsat, kan jeg forsikre om, at vi nu var tæt på, at man også skulle til at forgribe sig på momsen for at kunne klare renterne af den stigende gældsætning. Vi ville have ødelagt det danske samfund, hvis vi ikke i fjor så effektivt var begyndt på de store besparelser,